

L'OPINIÓ

Ay V - Número 480
Preu: 10 cèntims

BARCELONA Dissabte, 17 desembre de 1932

L'ORDRE PUBLIC ENCARA...

SOLUCIONS URGENTS

El tema de l'ordre públic no està pas exhaurit. Barcelona segueix essent víctima dels atracadors, sense que la policia es decideixi a efectuar una razzia eficaç pels barris suspectes a la recerca de la gent que viu al marge de la llei. Les brigades policiaques de Barcelona s'han avesat a col·locar el filat al carrer de Migdia i vies adjacents, i amb la captura de quatre invertits, deu horitzontals sense cartella i uns quants jugadors de carteta, ja creuen que ho tenen tot fet. Això és sardineta vulgar de la que resta habitualment entre les malles de la xarxa en les razzies de totes les policies del món. Els primers ja no haurien d'arribar a ésser detinguts, perquè a cap ciutat civilitzada no es permet que els invertits posin parada de les seves desviacions al mig del carrer. Les altres, mentre la prostitució existeixi, seguiran sortint abans de l'hora i burlant la cartella; i pel que fa als simpatiquíssims jugadors de carteta, honor i glòria del carrer de l'Arc del Teatre, entenem que se'ls hauria de subvencionar per la gràcia inimitable amb què enganyen els pobres habuats que cerquen duros a quatre pessetes.

Mentrestant, els indrets estratègics del pistolisme i els cataus disfressats d'anarquistes, segueixen essent respectats com si gaudissin d'extra-territorialitat diplomàtica. Hi ha barris prou coneguts de la policia, que semblen ambaixades. No existeix cap brigada ni cap acció restrictiva ni investigadora de cara a la immigració al·luvionica que ens aporta estrangers i mà d'obra inactiva de les regions més pobres d'Espanya. Manca l'acció policiaqua del filtre sobre la massa multiforme dels que es diuen sense feina i no tenen res que veure amb els científics parats, i entre els quals pseudo-sense feina figuren elements que treballen molt i que àdhuc es fan un nom fent hores extraordinàries de nit a la Rabassada.

No sabem que aquelles "brigades silencioses" o rondes ciclistes de les brigades criminals, que són el pesombre de la gent de mal viure a totes les grans ciutats d'Europa, hagin arribat a preocupar, a Barcelona, tota la púrria de professionals del delictu que treballa fins a rebentar-se de tanta feina que té. Ni sabem que s'hagi molestat poc ni gaire els actors i gerents de les grans timbes de joc que funcionen a Barcelona amb la màxima insolència.

I, finalment, què s'ha fet, què es fa en l'actualitat contra els "armats" il·legalment? Car hem de suposar que els pistolers i atracadors no tenen permís d'arma i que, per tant, se'ls pot atrapar en flagrant delictu. La mateixa pregunta podríem fer respecte del contraban d'armes de foc, car ens atreviríem a respondre categòricament que les armes utilitzades pels atracadors no han passat pel registre legal ni han estat adquirides al carrer de Fliveller.

Costa molt de donar una explicació satisfactoria a totes aquestes coses. Hom té la impressió que es fa molt

poca cosa per arranjar-ho. El senyor Menéndez s'ha anat emportant a Madrid els millors funcionaris de la policia de Barcelona i no ha pensat a substituir-los. Llevat comptades excepcions, molt dignes de tenir en compte i que poden trobar-se en cadascun dels graus de l'escala policiaqua, a Barcelona hi ha un excés de funcionaris que boicotegen l'ordre, els uns per raons suspectes, els altres per ineptitud. Hi ha un comissari, per exemple, que encara no fa un mes, tenia el retrat del Borbó fugitiu i la bandera monàrquica en un seca-papers del seu despatx. Hi ha inspectors que no amaguen llur hostilitat a l'autonomia catalana i que es vanen del seu desig de sortir d'ací. Hi ha agents que en comptes de perseguir els atracadors i pistolers, es dediquen a fer de corredors de vins, ensenyant la "chapa" de policia als taverners. N'hi d'altres que intervenen directament o indirectament en Agències de Negocis de tota mena.

Si no fóssim persones educadíssimes gosaríem formular diverses peticions de caràcter urgent relacionades amb aquest problema de la pau ciutadana.

Primera. — Que adonant-se de la situació de Barcelona s'activesin fins al màxim les gestions per al traspàs de serveis d'ordre públic a la Generalitat.

Segona. — Que mentrestant, s'organitzessin batudes diürnes i nocturnes a determinats grups de cases barates.

Tercera. — Que cessi la immunitat diplomàtica dels pistolers que s'hi refugien.

Quarta. — Que es crei una brigada especial d'immigració, independent de la brigada social i de la brigada criminal i que controli enèrgicament l'entrada a Barcelona de forasters de tota mena.

Cinquena. — Que s'iniciï una actuació repressiva del tràfic d'armes i de l'ús il·legal de revòlvers i pistoles.

Sisena. — Que s'autoritzi permisos a particulars quan, previs els informes del cas, resultin degudament justificats.

Setena. — Que no es permeti l'actuació insolent de les timbes de joc i que la repressió contra el joc no es limiti a quatre bars deixats de la mà de Déu i a cafetines que no són prou esplèndides.

Vuitena. — Que els jutges d'instrucció no deixin en llibertat els atracadors detinguts ni els tipus suspectes agafats amb armes a la butxaca, als dos dies de detenció.

La pau pública de Barcelona podria trobar una garantia amb probabilitats d'eficiència amb l'adopció d'aquestes mesures elementalíssimes. Car la pau pública, contra el que puguin pensar els redactors de notes absurdes i els defensors de tesis de "pataleo", és una cosa molt seriosa. Tan seriosa que al nostre modestíssim entendre no pot pas garantir-se amb la simple defenició d'unes quantes passejadores d'avançada o la reclusió pasatgera de quatre jugadors de carteta.

MIQUEL RIBALTA

EL TRASPAS DE SERVEIS A LA GENERALITAT

AHIR COMENÇA A ACTUAR A CATALUNYA LA COMISSIO D'EXPERTS

Ahir, en l'express del matí, arribaren procedents de Madrid, els senyors Esplà, Barnés, Fernández Clérigo, Fábregas, Relinque i Díaz Castillo, membres de la Comissió Mixta del traspàs de serveis de l'Estat a la Generalitat.

Foren rebuts al baixadors del Passeig de Gràcia, pel general Marzo, els coronels de la Guàrdia civil en comandament; el cap superior de Policia, senyor Ibáñez; el senyor Ugarte en nom del governador civil; el regidor Joaquim Xirau; els senyors Coromines, Josep Pi i Sunyer, Sbert, Moragues Barret, Tussell, i Ventosa i Roig, que integren aquella Comissió en representació de la Generalitat.

Hi havia, també, el membre suplent de la Comissió, senyor Virgili i el secretari, senyor Rafael Closes.

Els comissionats es traslladaren a l'Hotel Colom, on s'ostatgen. A l'Hotel reberen algunes visites de caràcter oficial i particular.

A LA GENERALITAT

A un quart d'una de la tarda, arribaren a la Generalitat els representants del Govern de la República a la Comissió Mixta.

Foren rebuts al despatx oficial de la Presidència, pel senyor Macià, l'exconseller de Governació, senyor Terradellas i diversos membres delegats del Govern de la Generalitat a l'esmentada Junta. L'entrevista fou cordialíssima i s'efectuà un canvi d'impressions entre els representants de Madrid i els de Catalunya.

Manifestacions del senyor Macià

EL CANVI DE GOVERN A LA GENERALITAT

En l'entrevista que els periodistes sostingueren ahir, al migdia, amb el senyor Macià, aquest els manifestà que havia realitzat diverses consultes amb motiu de la crisi del Govern de la Generalitat, actualment plantejada, i que, si bé encara no està resolta, va en camí d'ésser-ho.

A les quatre de la tarda — afegí — tindrà una reunió amb tots els membres del Govern dimissionari.

— Quan podreu dir-nos-en alguna cosa?

— Probablement dilluns ja podré donar-vos la llista del nou Govern.

— Quin dia us sembla que es presentarà el nou Govern a les Corts?

— Amb tota seguretat, el dimarts pròxim.

— Són certs alguns rumors que publiquen els diaris?

— Tot el que sobre aquest punt ha dit la premsa, és mancat de fonament. Són suposicions dels que ho redacten.

"Cal tenir en compte que per a resoldre aquesta crisi s'han de pesar moltes de coses, i fins que tot estigui ben estudiat i meditat, no es podrà resoldre ni avançar cap notícia.

— Es cert que el Departament de Treball passarà a ésser una Direcció que depengui de Governació?

— Res no hi ha resolt sobre aquest afer.

El senyor Macià s'acomiadà dels periodistes afectuosament.

REUNIO DEL CONSELL DIMISIONARI

A les sis de la tarda d'ahir, tal com havia anunciat al matí el senyor Macià, sota la presidència d'aquest, es reuniren els consellers dimissionaris.

La reunió acabà molt tard, i cap dels reunits no féu declaracions als periodistes sobre el que s'havia tractat.

Catalunya autònoma, primer ba-luard de la República, perquè tindrà un Govern d'Esquerra.

Catalunya autònoma amb un Govern d'homes de la Lliga seria la inquietud constant de la República.

El senyor Esplà, com a president de la Comissió, pronuncià unes paraules de salutació, felicitant el senyor Macià per haver estat elegit President definitiu de la Generalitat de Catalunya.

El senyor Macià correspongué a la salutació, fent vots perquè les reunions transcorrin amb la màxima harmonia, com a prova de la cordialitat que ha d'existir entre l'Estat i la Generalitat.

EL SENYOR ESPLA

En sortir el senyor Esplà, sots-secretari de Governació, els periodistes l'interrogaren.

— L'entrevista — va dir — que acabem de celebrar amb el senyor President de la Generalitat, no té cap importància. Ha estat una visita de cortesia que hem aprofitat per a felicitar-lo per la seva reelecció com a President de la Generalitat de Catalunya.

Amb referència al traspàs de serveis — ens digué el senyor Esplà — que a la tarda tindria lloc, a la Generalitat, la primera reunió de la Comissió Mixta, i sempre responent a preguntes dels periodistes, manifestà que fins ara hi havia perfecta unanimitat en totes les qüestions tractades, per la qual cosa tenia la seguretat que el traspàs es realitzaria sense cap destorb i amb la major rapidesa.

EL SENYOR PERE COROMINES

Acabada l'entrevista dels senyors que formen la Comissió Mixta de traspàs de serveis, tinguérem ocasió de conversar amb el senyor Pere Coromines, que ha estat nomenat vice-president d'aquella Comissió.

A preguntes dels reporters manifestà que encara no havien celebrat cap reunió i que la primera tindria lloc a les cinc de la tarda, a la Generalitat.

— Les meves impressions — digué el senyor Coromines — són excel·lents. Les relacions entre els representants del Govern central, i el de la Generalitat, no poden ésser més cordials del que són. Nosaltres nomenarem president el senyor Carles Esplà, i ells, en justa correspondència, em nomenaren vice-president i seguidament nosaltres acordarem cedir-los un oficial de secretaria que treballarà a Madrid amb ells.

— La Junta Mixta està formada per sis individus d'ací, i sis d'allà. El senyor Virgili és suplent i el senyor Closes, secretari, té veu, però no vot; això els podrà aclarir que els de Catalunya semblen vuit i els de Madrid únicament sis, a causa que encara no han designat suplent ni secretari.

Cas d'haver-hi votació, la majoria haurà d'ésser forçosament de vuit vots, i en cas d'empat o en cas que la majoria aconseguís set vots, el reglament preveu que ens hem d'adreçar al President de les Corts de la República. Aquest cas és gairebé segur que no succeirà mai, puix que ho deixariem en una altra sessió, i segurament en arribar aquesta, ja hauria arribat, també, l'acord.

Al migdia — acabà dient — ens reunirem a la Torre de Jaume I. Serà una mena d'inspecció del port, puix que, com vosaltres no ignoreu, aquest és un dels afers en discussió.

El senyor Coromines s'acomiadà dels reporters, manifestant-los que demà, diumenge, realitzarien una excursió a Montserrat, tots els que integren la Comissió Mixta del traspàs de serveis.

EL SENYOR MACIA REP ELS PERIODISTES

En acabar la reunió, el senyor Macià conversà uns moments amb els periodistes.

El senyor Macià començà dient que havia rebut la visita de la Comissió Mixta de traspàs de serveis, la qual l'havia felicitat per la seva reelecció a la Presidència del Govern de la Generalitat, i el senyor Esplà, en un breu parlament, li havia notificat els excel·lents desigs dels representants de

Madrid perquè la tasca sigui portada a cap amb la major harmonia i cordialitat.

— Avui — seguí dient — dinen a la Torre de Jaume I. Demà els invito jo a la Font del Lleó. Diumenge seran obsequiats amb una excursió a Montserrat.

— Heu parlat del traspàs de serveis? — Ens hem limitat a canviar impressions. Demà penso que en parlarem més atentament.

— Creieu que no hi haurà obstacles? — Així ho espero, perquè, per ara, existeix un gran desig de coordinació per part de tots, i a mesura que es vagin traspasant els serveis, els anirem organitzant a la nostra manera, sense dificultat de cap mena.

— Quins creieu que seran els primers?

— No pot avançar-se molt sobre això. Suposo que els primers seran els serveis d'administració local. Tan aviat com sigui possible, vindran els de legislació social, a fi que, com més aviat millor, la Generalitat pugui aplicar aquella legislació i resoldre tots els problemes que es presentin en l'ordre social.

Cal tenir en compte que tota la Comissió ha vingut amb desig de resoldre les qüestions, salvant les dificultats d'ordre tècnic que puguin sorgir. Essent presidits pel nostre bon amic senyor Esplà, persona intel·ligent i comprensiva, que té moltes ganes que això sigui favorablement resolt, no hi ha dubte que totes les dificultats seran salvades.

— Presidireu les sessions?

— No. Jo no formo part de la Comissió. Això no vol dir que si alguna vegada volen demanar-me el parer o simplement parlar-me d'algun afer relacionat amb el seu comès, tindrà una especial satisfacció a col·laborar-hi.

DINAR A LA TORRE DE JAUME I

El dinar celebrat a la Torre de Jaume I, estigué molt animat. Els comissionats es mostraren enamorats de les belles perspectives que ofereix la gran miranda marítima, capacitant-se del moviment comercial, estructura i possibilitats de desenvolupament del nostre port.

Acabat el dinar s'encaminaren vers la Generalitat.

REUNIO DE LA COMISSIO

A les cinc, a l'avant-despatx de la Secretaria de la Presidència, tingué lloc la reunió de la Comissió del traspàs de serveis, sota la presidència del senyor Carles Esplà.

La reunió acabà a un quart de vuit. Tant en entrar com en sortir, cap dels reunits no féu manifestacions als representants de la Premsa.

ENTRE EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT I EL DE LA REPUBLICA

Madrid, 16. — El President de la Generalitat de Catalunya ha enviat al President de la República el següent telegrama:

"President Generalitat de Catalunya, a President de la República. — En ésser elegit President de la Generalitat de Catalunya, em plau reiterar-li la meua fervent amistat i oferir-li amb tot respecte el testimoni d'adhesió de Catalunya a la República, a la grandesa de la qual anhela contribuir i li reitera, segur d'interpretar els seus sentiments el desig del poble català de tributar-li directament l'homenatge de reconeixement en ocasió propera. L'abraça, Francesc Macià."

L'anterior comunicat s'ha creuat amb el que ahir, al migdia, adreçà el President de la República al de la Generalitat, senyor Macià, que diu així:

"En conèixer la seva elecció, el felicito amb l'afecte que el temps i la lluita pels ideals han enfortit."

— Desenganyeu-vos; si la Lliga hagués governat provisionalment la Generalitat, hauria donat compte dels seus actes al poble. Com ho feia el senyor Puig i Cadafalch?